

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
 CARRETERA DE GIRONA, NÚM. 27

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
 Espanya, 3 pessetes l'any; Estranger, 5 francs.

BIOFERM - SOCATARG

== Poderós Tònic-reconstituent ==

Combat amb gran èxit

RAQUITISME

TUBERCULOSIS

ANEMIA

ESCROFULISME

Dona força al dèbil

Alegria als neurasténics

Es el remei del

convalescent

== Es ven en totes les farmacies ==

Tenda LA REINA

— DE —

NICET CASANOVAS

SASTRERÍA i Confeccions. Varis genres de punt. Cotilles alta novetat. Models fabricats especialment per a la casa.
CENTRE : DE : REPRESENTACIONS

EMILI NOYA

INSTAL·LACIONS

per a aigua, gas i electricitat

: Reparacions de maquinaria :
Carrer de Mauri i Vilar, 3

Avellaners,

NEGRET I CAIXAL,

dels criaders de Romanyà de la Selva. — Per instruccions i planter dirigir-se a **Mossèn Joan Rabasseda**, Rector de Romanyà de la Selva.

Ramón Casas

MODERNA TECNICA DE PIANO
- TEORIA - SOLFEIG - CANT -

ESCALA DE QUINTES de BARBEREAN,
modernament reformada per
— GEVAERT i E. MORERA.

LLIÇONS particulars i a domicili.

Fustería i Ebanistería

— DE —

J. Marull Agustí

LA MÉS ANTIGA I ACREDITADA

Carrer de Munt, 21

NOTA important : Aquesta casa se fa càrrec de tot el servei funerari.

Adroher Germans

Telefon, 212. Apartat, 18.

Telefon interurbà, 3.

— GIRONA —

Maquinaria eléctrica.

Material eléctric.

Magatzem de Maquinaria i Articles per a les Arts del Llibre

CEFERI GORCHS I ESTEVE

Rambla de Catalunya, 91.

BARCELONA

Existencia de Màquines d'imprensa de la tan acreditada casa MARINONI = Màquines de cosir amb fil-ferro i corxets = Tipos comuns, Titolars i Vinyetes de la Fundició DEBERNY; especialitat en lletres angleses **caligràfiques, litogràfiques i talla-dolça**, de les quals n'hi ha sempre existencia en magatzem = ::: Teles per a Enquadernació ::: = **Filets de coure**: gran assortit en magatzem dels més usuals en pòlices de 1 - 2 i 3 kilos.

LA BENGALINE PINTURA ESMALT

Corts, 653 - BARCELONA

CH. LORILLEUX Y C.^a

H. IBÉRICA DEL PADRE

HOSTATGE I HABITACIONS

Propietari: **JOSEF ROCA**

Comte Assalt, 11 i Lancàster, 2. **BARCELONA**

Se parla francès. — Espaioses habitacions. — Timbres i llum elèctrica. — Servei esmerat. — Casa fundada en 1849.

S'avis a als Senyors Viatgers que la casa no té cotxe ni corredor en les estacions ni en els molls. Els cotxes de la Central el portaran a l'establiment, si es que ho sol·licita, com també el tramvia que porta la creu roja, que els deixa davant el carrer Conde del Asalto.

RESTAURANT

TELEFON 67

JEROGLIFIC

Platja de LA FOSCA

BA BE BI BO i BU
NIC

SANT JOAN DE PALAMÓS
(Costa Brava)

Primera Colonia estiuenca marítima de Catalunya. — «Xalets» per a famílies. — Servei de Hotel i de Restaurant. Obert tot l'any.

FUNDICIÓ i Tallers mecànics i elèctrics

Tomàs, Solés i C.^{ia} en Cta.

CARRETERA DE BARCELONA, 39 BIS :: GIRONA

Telefon Urbà n.º 242

Telefon Interurbà per a conf. n.º 6

Tenda de Papereria i Objectes d'Esriptori

DE

FRANCISCA COSTART DE LLORENS

Ven tots els articles que comprèn el ram. Ven també un variat assortiment de segells per a col·leccions.

Accessoris per a màquines de cosir i de fer mitges i per a bicicletes.
Carrer Cervantes, 26 PALAMOS

JOSEP COMAS

Envelats, Cortinatges, Tribunes i Adornos de totes menes.

Artístiques il·luminacions de gas acetilè i electricitat.

GIRONA: Carrer de la Barca, 17.

BARCELONA: » Lancaster, 2.

IMPORTANT

Despatx i Taller de Mecànica Dental de
Francisco Francés

Reconstrucció i reparació de Dentadures Artificials.

Dentadures d'or : Treballs de pont : Corones d'or

PREUS MODICS.

Plaça de la Murada, 5. Palamós.

CONSULTORI MÈDIC - QUIRÙRGIC

DE

Joaquim Jubert i Eliseu Jubert

:: MALALTIES DE LA PELL ::

MALALTIES DE LES CRIATURES

CIRURGIA GENERAL

Plaça de l'Oli, 1, pral.

Telefon, 205.

GIRONA

Aliments

per a Regimen Dietètic i Diabètic, de la casa
MANUEL FRERES de Lausanne (Suïça) i

XACOLATES

PURES DE CACAO, elaborades
en el Convent de LA TRAPA
pels RR. PP. CISTERCENCES.

DIPOSITARIS
EXCLUSIUS:

PAGÉS I ROCAFORT (Successors de
A. MASSANA)

Carrer de Fernando VII, 14.

BARCELONA

Necrologia

En Verdaguer i Callís.

La nova de la seva mort ens va sorprendre quan s'estava imprimint el darrer nombre de *MARINADA*.

Molts d'aquest país recorden encara el triomf oratori que conseguí en el meeting de La Bisbal contra el famós article 15 del projecte de Còdic civil; i ho remembraren quan vingué a fer propaganda electoral a favor d'En Cambó.

En aquella època de la seva joventut, era el representant obligat dels estudiants en totes les campanyes patriòtiques.

El Centre Escolar Catalanista, creació d'En Folguera i Duran manifestà una intensitat de vida cultural molt més important del que podia esperar-se d'una associació d'estudiants, deguda en gran part a l'actuació de la secció de Dret i Filosofia i Lletres presidida l'any 1887 per En Verdaguer, iniciador dels debats sobre interessants temes, en els quals se donaren a conèixer alguns qui després foren eminències, entre ells, En Prat de la Riba.

També de jove se dedicà al periodisme, essent el fundador de *La Veu de Catalunya* setmanari, en el qual escrigué constantment, contribuint a convertir-lo en diari.

Ha manifestat les seves aficions literàries principalment en un treball que quasi ha deixat acabat: la traducció catalana de la *Divina Comedia*.

La seva actuació política no ha sigut contínua, cosa que ha estranyat a molts dels seus antics admiradors qui no l'han conegut prou i no han sabut que moltes vegades el treball del seu despatx d'advocat l'ha absorbit tan intensament que l'impossibilitava de fer altra cosa. A pesar de tot, ha estat regidor, diputat provincial, diputat a Corts, president de l'«Econòmica d'A-

mics del País», ha figurat en les Juntes de moltes societats, i com que entenia que els càrrecs no són per a lluir sinó per a treballar, la seva salut no ha pogut resistir l'excés de treball.

Ha mort abraçat amb els dos grans ideals de la seva vida. La bandera de les quatre barres cobria ses mortals despulles portades a la darrera estada sota els auspicis de la Religió qui li donà els seus Auxilis en l'horà suprema.

A la desconsolada viuda, la memorable fundadora de l'Institut de Cultura i Biblioteca Popular per a la dona, MARINADA envia l'expressió del seu condol.

N'Antoni Suñol.

Essent jo estudiant vaig conèixer també aquest ferm catalanista que la mort acaba d'endur-se'n.

El seu radicalisme ideològic era mitigat per una gran prudència i un gran seny en la seva actuació.

En la campanya que seguí a l'Assemblea de Manresa més d'una vegada em vaig seure al costat d'ell i d'En Verdaguer.

Presidí l'Unió Catalanista quan l'Assemblea de Girona, i darrerament fou diputat provincial de Barcelona representant el nacionalisme republicà, havent contribuït molt a la consecució de la Mancomunitat.

En Pons i Massaveu.

Amb la seva mort desapareix el darrer escriptor descriptiu dels costums dels barris de l'Antiga Barcelona.

En els primers Jocs Florals als quals vaig assistir, vaig sentir per primera vegada el seu nom, i, poc temps després, vaig conèixer-lo en la «Lliga de Catalunya», on estava establert el Centre Escolar, i en la conversa amistosa vaig tenir ocasió de comprovar el seu esperit d'observació, que és la qualitat predominant dels seus escrits, caracteritzats per un estil trencat i concís.

Te per això una certa ductilitat que el fa assimilar el llenguatge als assumptes i al genre literari; se'n convenç un fàcilment llegint les novel·letes *La Colla del Carrer*, *L'Auca de la Pepa* i altres quadres barcelonins, *Trescant per les Serres* quadres de la Segarra, i les seves poesies humorístiques.

Que Déu hagi acollit en el seu si, els bons fills de Catalunya que la mort ens ha pres.

MARTI ROGER.

Fulles ventisses

Poesies de tots vents posades en català
per JOAQUIM RUÏRA

BEATUS ILLE

Feliç qui, lluny de disputats negocis,
llaura amb sos bous les heretades finques
com la gent primitiva, franc d'usures!
No tem, com el qui forma en la milícia,
que el so terrible del clarí el desperti,
ni cap horror la brava mar li inspira,
i els tribunals i l'orgullós ombratge
de la maisó dels potentats evita.
Ara uneix les serments enfiladores
a la soca dels àlbers gegantina,
ara, de lluny, a dins la valc tancada,
errar ses vaques bramuloses mira,
ara calmut els brancs inútils poda,
empeltant-los de fleques més felices,
o prem la mel, posant-la en netes àmfores,
o ton les ovelletes esmarrides.
I, quan per sobre els camps la Redevera
alça el front decorat de fruiteria
jamb quin goig, per les noves empeltades,
hau les peres primeres i, a la vinya,
uns raïms més encesos que la porpra,
acuitant-se a portar-vos-en primicies
a tu, Príap, i a tu, pare Silvanus,
que ets numen tutelar de les collites!
A sota el roure vell li agrada jeure
o sobre el gram atapeït; i llisquen
les aigues, mentrestant, dins llit profunde,
sona al bosc aucellal refiledissa,
i xaragalls i fonts amb fresses dolces
a son manyaga l'esperit inclinen.
I, quan Jovis tonant, a l'hivernada,
pluges i neus espessament envia
l'home acossa els senglans amb els seus goços

vers ses trampes de malles irrompibles,
 al forc dels branquillons clareres xarxes
 juny, on els torts galafres s'entrelliguen,
 i caça a llaç les temorenques llebres
 i les grues de pas, presa magnífica.
 Qui no oblida amb això les quimerades,
 que sòl donar l'amor? I ¡jo delicia!
 si trobés hom una muller curosa
 per casa i fills menar... com la sabina
 o com l'esposa del pullenc feinaire:
 la qual, de sol colrada, abans que arribi
 del treball el marit, amb llenya seca
 el foc de la sagrada llar revifa,
 tanca els ramats xamosos a la pleta,
 els muny la llet sobrera i, de la rica
 bóta treient un vi de l'any, per l'àpat
 no comprades viandes aparía.
 Qué millor? Me sabrien menys xalestes
 les delicades ostres de Lucrina,
 les oblades, i els nérols, que als mars nostres
 solen dur les tempestes llevantines.
 El jònic francolí, la polla d'Àfrica
 menys plaents a mon gust resultarien
 que l'oliva abastada al tany ubèrrim,
 les agrelles de prat, les malves fines,
 goridores de mals, la tendra xaia
 per les festes de Terminus occida
 o el cabrit estorçut al llop feréstec.
 I, tot gustant-ho, fora'm alegríia
 veure atansar-se a casa les ovelles,
 tornant de l'engegada ben complides,
 els bous de flàcid coll, pausats i lassos,
 la ronca rella rocegâ invertida
 i els esclaus, bell eixam de casa forta,
 entorn la llar flamosa reunir-se.

* *

Tal Alfi, l'usurer, s'enraonava;
 i liquidava sos havers pels Idus,
 resolt a rusticar-se. A les Kalendes,
 però, de nou, a préstec els cedía.

PRIMAVERA MÍSTICA

TORNADA

O María Immaculada,
o l'excelsa criatura,
primavera ens heu semblada,
per tan dolça i per tan pura.

COBLES

En venint la primavera
us lloem, o gran Senyora,
car, com ella, donadora
sóu de goigs per al mortal.
Ella ens don jardins esplèndids
i enramades oloroses,
Vos ens deu meravelloses
flors de gracia divinal.
Ella ens dóna la viola,
que amb sa flaire ens afalaga,
mentre púdica s'amaga
dintre l'ombra de l'herbei.
Vos ens deu gentil modestia,
que sa aroma al cel envía
i en la terra renuncia
a esplendor de tota llei.
Ella ens dóna el lliri pulcre
com un clar serè de lluna
i que torna la neu bruna
al contrast de sa blancor.
Vos ens deu, o Mare nostra,
l'alba flor de la puresa,
que es vesteix de la blanquesa
del mateix Déu Criador.
Ella ens don la rosa vèra,
vas de brases, que s'alluma
i, encenser roent, perfuma
tots els àmbits del jardí.
Vos ens deu la flor de flama,
que amor santa s'anomena
i perfuma i enllumena,
viu reflex del cor diví.

UNA CERTA ENYOR

POSADA POPULAR

Una certa enyor
 s'ha amparat de mi,
 una certa enyor
 s'ha amparat de mi.
 Benhaja l'enyor,
 que així em fa sofrî!
 Benhaja l'amor
 que endolç el patî!

GLOSSA

Lluny la meva amor
 per ignot camí,
 sospirant d'enyor
 deu pensar en mi.
 Benhaja l'enyor
 que així em fa sofrî!
 Benhaja l'amor
 que endolç el patî!

Quan el sol se mor
 jo li dic així:
 «duu-li ta esplendor,
 duu-li esguards de mi».
 Benhaja l'enyor
 que així em fa sofrî!
 Benhaja l'amor
 que endolç el patî!

Ventijol sonor,
 ves-hi dolç i fi,
 dintre ta remor
 duu-li veus de mi.
 Benhaja l'enyor
 que així em fa sofrî!
 Benhaja l'amor
 que endolç el patî!

Porta-li, estel d'or,
 trist i ponentí,
 junt amb el teu plor,
 llàgrimes de mi.
 Benhaja l'enyor
 que així em fa sofrí!
 Benhaja l'amor
 que endolç el patí!

Les veus amigues

De la revista "Quaderns d'Estudi".

Convé continuar aquí la qüestió dita *dels Solitaris de Catalunya* que en el Glosari va iniciar-se. Noves i importants col·laboracions han vingut a l'elucidació del problema. Veus amigues cada dia el reprenen. Joan Arús de Sabadell, porta molt aguda referència,—presentada hipotèticament però que s'endevina d'autenticitat lamentable—d'algun conflicte local, a on els Solitaris han topat amb l'esperit gregari... Lamentable anomenem el cas, però cal dir que més val lluita i topada que no pas innacció i oblit: els Solitaris de la població al·ludida per Joan Arús poden encara donar-se per sortosos.

Més sortosos encara els arribats, per obra del propi esforç, a algun aspecte de eficàcia fecunda. «Les obres socials, d'una gran lliçó moral, dels cellers comunals a Pla de Cabra i a Esplugua de Francolí són obres de Solitaris» ens explica, damunt *Foment*, de Reus, un escriptor de Plegamans, Angel de G. Grau. «Els d'Olot tenim la fortuna de ser ja una mica destres en el domini dels nostres nervis, la qual cosa ens refiem que serà favorable a l'eficàcia de les nostres espirituals angúnies» escriu a *Vida Olotina*—la més selecta potser de les nostres publicacions comarcals—son redactor «Polifil»—pseudònim darrera del qual s'amaga un dels nostres millors escriptors polítics... Els de Reus preconitzen per arribar a resultats tan excel·lents, *limitar* les inquietuds espirituals, no voler que reixin totes ni que reixin de seguida, confiar en la col·laboració del temps. Els d'Olot parlen d'un altre remei: «Esguardem la misèria espiritual dels qui tenim darrera nostre: els altres solitaris... *els qui pateixen dolors que no són més que anècdotes...*» Davant de les angúnies dels altres «davant de tantes angúnies malaguanyades, i estèrils, no voleu que ens sentim cada dia més serens, cada dia més segurs, cada dia més forts?»

Amb les de Joan Badrines, Valeri Serra Boldú, Pere Llobera, aquestes veus marquen un anhel que ja comença de tornar-se orientació. Endavant. Prenguem ara en compte un altre ordre de documents. J. C., el nostre excel·

lent amic de Figueres, ens escriu: «Sí, perquè ens coneguim tots els Solitaris de Catalunya, creieu bo que es reuneixen a un determinat indret...» i parla bellament de la muntanya de Montserrat «plena de braços suplicants» i de la Pasqua d'Abril «quan està a punt d'esclatar la primavera...» Tal volta aquí l'orientació és menys plausible. Jo no imagino tant l'acostament dels Solitaris realitzant-se en un acte únic i solemniat, ni en una sèrie d'ells, com per obra i instrument d'una llarga, d'una delicada actuació difusa.

Per exemple, crec que convé molt fer intens entre els nostres solitaris el comerç epistolar, tan vencedor a tot arreu de les fatalitats i limitacions que la situació local imposa... Hi ha res, per ventura, més espiritualment desolat que una capital de província francesa? Com a ambient, qualsevulla de les nostres capitals secundàries és una Atenes al costat de Toulouse o de Lyon. I no obstant, el professor, l'escriptor situats a Lyon o a Tolouse mantenen viu, mercès a un actiu comerç epistolar, un diàleg ardent amb cent altres esperits de França i de fora França, diàleg a on gaire bé esdevenen cosa supèrflua els aventatges de la presència material.

També fóra utilíssim que els millors entre els nostres Solitaris guanyessin costum de visitar-se l'un a l'altre, freqüentment. A Itàlia, la descentralització de la cultura, la coexistència de mils nuclis intel·lectuals i artístics dins un sol Estat—el nucli de Roma, el de Nàpols; el de Florència, el de Bologna—és possible perquè l'intel·lectual de Florència, per exemple, no deixa passar any sense presentar-se tres o quatre vegades a Nàpols, i el de Roma, a Bologna. Vacances de Pasqua, petits congressos nacionals d'aquesta o de l'altre matèria, sessions extraordinària de tal o qual Lliga o Acadèmia, cursos monogràfics, centenaris i jubileus, rebaixes dels bitllets de ferrocarril en ocasió de fires i festes... Tot els està bé, a aquells vibradors esperits per pendre el sac de viatge i un parell de llibres i anar-se'n a respirar els aires de la vila germana... Per qué nosaltres no podriem fer cosa semblant?

Voldria igualment veure introduït a Catalunya un altre costum, útil a l'alivi dels Solitaris. Aquests mateixos haurien de realitzar un esforç procurant cada un dotar el periòdic amic de la localitat respectiva, d'una major amplitud d'esperit, d'un camp d'interessos més dilatat, en el sentit sobretot de la plenitud d'acció catalana. Actualment una inspiració estretament localista solen animar semblants publicacions. El periòdic de Vich, per exemple, jubila amb les referències de la instauració d'una Biblioteca popular a Vich; potser s'interessarà també per algun esdeveniment del mateix ordre a Barcelona; però sembla ser-li perfectament indiferent la concessió d'una Biblioteca a Sant Feliu de Guixols, la col·locació d'una primera pedra al Vendrell... La raó de manca d'espai no absol certament d'aquesta *sordera*: en mil coses supèrflues aquest es vessa, malaguanyat. Tampoc el treball que calgués fer val com excusa: dos cops d'estisora bastarien... Dos cops d'estisora cada setmana, cada quinzena, cada mes, bastarien per treure bona part de les publicacions periòdi-

ques de Catalunya de la confinada estretor d'horitzons i convertir-les en magnífics instruments de l'alivi i de la utilització dels Solitaris,—d'aquesta obra difícil per la qual els vans neguits de la neurastènia han de convertir-se en fecunda dolor de deslliurament.

EL GUAITA.

Sonata tardoral

Les fulles groguenques dels arbres per terra agonitzen a vora l'arcaic caminal que altre temps alegraven tranquiles cançons d'errabons traginers, qui a l'orella portaven un brot de morduix i xiulaven corrandes, tot fent ressonar pels desmunts i ombradissos recolzes el xec explosiu de les seves llampants xurriaques, en tant que la rècua de matxos desfeia sa via, dringant els daurats cascavells al compàs de llurs petges, tot fent sacsejar els grans flocs virolats dels cabestres i fent rajar foc als palets sota llurs ferradures.

Son fets una crosta d'or vell els vinyars de la bòria; madura l'aram triomfal dins les frondes eixutes dels plàtans gegants que tot just inicien sa calva; en rengle els pollancs, vora el riu, són un gran laberinte de blanques columnes de marbre a l'albir encantades; i als àrids massecs de muntanya les grans oliveres desclenxen ses branques, omplint-se la testa de cendra.

Retornen del mas les pageses, de sol coronades, portant sobre el muscle avesat la cistella curulla d'enceses roselles en mig d'aromàtiques herbes, i ensaig d'alegria en sos ulls i ses galtes morenes.

Feconda Tardor, tu que dones gençor a les fruites i sabs coronar-te de pàmpols i pomes rosades, aboca el teu corn d'abundància dessobre la terra, i esfinx renadiua, somriu bondadosos enigmes.

Emigren les grues envers les muntanyes morades portant l'averany de l'hivern en ses ales esteses; rodola la tarda entremig de reflexes aurífics.

S'eleva dels camps la sentor de la terra llaurada,
darrer ofertori de llurs esplendents promences;
madura el raïm vermellós de la parra retorta
que ombreja el portal familiar de la bruna masia
que té sos terrats coronats de panotxes daurades.

Legions de pardals se barallen per dins les ramudes
alzines que al marge dels camps, vigilantes, se drecen,
en tant que la tarda morenta se banya en les flames
de sol que devalla darrera la rosta pineda
com àuria estrofa a través de les cordes d'una arpa.

Després, ve dels cims la blavosa unció del capvespre;
s'entelen les valls de lleugera morada calija,
els pins l'últim mot d'oració vespertina murmuren
i canta un mussol dins la gran solitud de muntanya.

MN. XAVIER CARBÓ I MAIMÍ.

Crònica local

Es estat Palamós teatre de la guerra europea. Vers les onze hores de la nit del 13, un estrèpit horrible, com un terratrèmol, va commoure tota la població, i, desseguida, com clam de víctima, sonà una sirena de la banda de xaloc. Molts de veïns, després del surt, eixiren al carrer i a la farola anaren, pressentint la gran guerra. Era una nit fosca com una esplugu. Plovia. En la mar, i ben aprop, lluien farors movedices, qui feien venir feredat. A poc, arribaren a la nostra badia el vapor francès *Provence*, torpillejat per un submarí i el vapor *Gergovia*. Un bot dels estrangers volgué abordar, més com que son rumbo era perillós, els qui s'abellien a donar-los bona rebuda, cridaren, i no valent els crits, anunciaren el perill, disparant armes. Coincidint, els vapors desvaporaren fortament. Totes aquelles fresses alarmants agarrotaren el cor de nosaltres, mirons, amurallats en l'escollera antiga. En l'espessa fosca va semblar que el vapor tocat anava a llençar-se a la platja, com una desferra, però girant, va quedar fondejat en roda. A l'entrada, va topar de proa en l'escollera. Comunicats amb els marins, vàrem saber que no hi havia, a Deu mercè, cap desgràcia personal a lamentar. L'endemà, el vapor fou atracat a l'escollera nova. I la vila en pes i molta gent de les veïnes anaren, en professó constant, a veure el gran vaixell torpillejat. Té un gran esboranc a babor; se'n dedueix, doncs, que el submarí era més aterrat, car el vapor navegava envers la França. Indubtable que la llana amb qué anava carregat, va lliurar-lo d'un naufragi paorós. La tripulació, esvarada, va llençar els bots a l'aiga, però en

veure que no s'enfonsava el vaixell, reprengueren la navegació fins al nostre port. Aumentaren l'interés de l'espectacle, en la jornada del diumenge, dia 14, la vinguda de dos vapors, de dos torpillers francesos, Números 310 i 350, i el vol d'hidroavions, també francesos. Per la topada i per haver cedit els compartiments de proa, el vapor va submergir-se en gran part, fins a tocar la proa al fons. Hagué de suspendre's la descàrrega i hagué d'allotjar-se a la vila la resta de la tripulació, aquí retinguda. No es cansen els estrangers de lloar l'hospitalitat palamosina. De la calma vilatana gaudeixen els marins francesos, com d'un premi rar.

Poden brandar-se la campanes que a la fi ha arribat suro al nostre port. Per esser ministre de Foment D. Francesc Cambó i per la insistència de Don Bonaventura Sabater, Diputat a Corts, i de les entitats comercials, hem lograt les primeres remeses. Algeciras n'està farcit de suro a punt d'embarcar. També ha arribat un carregament de pirita; aixís, donc, el moviment del port ha arribat a semblar, alguns dies el del temps normal. Les fàbriques qui treballen per a Inglaterra, augmenten la feina: vegi's sinó a casa de D. Miquel Palet, on fan els obrers jornals de cinc quarts. Es de notar, com a singular raresa, que Inglaterra faciliti el negoci de taps, i, en canvi, França, qui ha de refiar-se de l'especialitat catalana de taps de xampany, aplevi dificultats i restriccions. Va coartar-se desseguida un intent de vaga sorgit a la *Corchera Internacional*. El *Convento* ha modificat la duració dels quarts de jornal. Ha produït aquí, com en tota la contrada, viva joia l'anunci de la subasta del ferrocarril de Blanes a Vilajuiga: el senyor Ventosa telegrafia la bona nova a l'Ajuntament. Les drassanes continuan en treball actiu: gran part de l'esplanada del moll es plena de socs, on la mainada, en les hores de descans, se pinjola i joguineja. L'Empresa minera de S. Joan de Palamós ha estès els seus treballs al Cap de Planes, per provar un filó de ferro; en el Puig Gifre ha socavat la terra. Don Pelai Pagès ha instal·lat maquinària per a la fabricació de productes químics.

L'únic erro, al menys sabut, conseqüència del canvi d'hora, fou el toc d'oració a les 4 del matí, el jorn del canvi.

Nostre amic D. Andreu Escoruela, Administrador de l'Aduana, ha fixat el seu domicili amb sa distingida família.

La tercera vetllada de l'Agrupació Catalanista comprovà els auguris en la nostra última crònica apuntats. La secció teatral posà en escena *Un vagó i La dèria de D. Pau* i el monòleg *Sí, senyors*, amb la col·laboració de la notable artista N'Horténsia Vilaseca de Calonge. Mereix lloances el director En Josep Camós per l'acert en la tria de papers. Noms dels actors: Josep Camós, Josep Joan, Josep Matamala, Esussebi Rossell, Jaume Miró, Andreu Lladó, Joan Cerquella. Del treball de tots els aficionats no podem dir-ne sinó bé; al nostre parer, En Jaume Miró aconseguí en un petit paper la perfecció exigible a un professional. La senyoreta Vilaseca va distingir-se en *La Dèria de Don Pau*. El jove violinista En Germà Sabat tocà *Serenada* de Schubert i

una Hongaresa; els aplaudiments són penyora que el novell artista és una bella prometença. Completaren la vetllada les poesies *Confidència* d'En Joan B. Camós, *La sardana* d'En Francisco Carreras, *A una comedianta* d'En Roig. Llegides pel senyors Camós, Torrent i Goday, i el treball en prosa *El forçat aventurer* d'En Miquel Roger i Crosa.

En el Cine Ideal ha reprès les tasques el Septimí qui, en èpoques anteriors, conquistà admiració. Les segones parts són canviades. Ara és avui format: A. Miró i Bardera, (primer violins), Sàbat i Castillo, (segón violí), J. Miró (Violoncel), M. Llorens (Viola), Ferriol (Contrabaix), Lluís Ferrer (Piano). La reaparició, amb gran èxit, complagué i satisfegu molts d'aficionats a la musica.

L'orquestra *La Principal* de La Bisbal donà un bon concert en el Casino *El Puerto*, davant nombrós auditori, el dia del ball de societat.

El Batlle, D. Emili Pagès ha hagut de demanar, per malaltia, mig any de llicència. La vacant d'oficial de Secretaria de l'Ajuntament, deixada per Don Josep Matamala s'és proveïda a favor del Sr. Puiggarí.

Per iniciativa de D. Bernat Soria, s'és celebrada una reunió amb el fi de crear una entitat conreadora i fomentadora de l'art teatral.

Amb el lluïment acostumat va celebrar-se el 22. el combregar general. El diumenge següent, l'estol de nois i noies omplia l'esglèsia amb les notes albes i pures de la primera comunió. En la novena consagrada al Sant Crist predica el R. P. Diaz. en castellà.

El Jutjat hagué d'entrar a un pis, on fou trobat mort l'home que hi vivia en soletat. Una dona ambulat infantà en l'Alberg municipal.

Ha fallit el cafetí Petit Colon.

Ja hi han preparatius de festa Major.

Les gràcies de l'Empordà

Del discurs presidencial dels Jocs Florals de l'Empordà, celebrats a Figueres.

LA TRADICIÓ CLÀSSICA

La cinquena gràcia de l'Empordà és la intensa vitalitat de la seva tradició clàssica. Els grecs de Rodes i d'Empuries han estès les seves colonies per tota la planúria, i aixís, en l'ànima empordanesa, per la claretat de la concepció, per l'harmonia arquitectònica de la forma, per la lògica del pensament i pel realisme en la interpretació de l'art i de la vida hi ha el llevat d'aquell equilibrat humanisme que va manifestar-se noblement en els Diàlegs de Plató i en les estàtues de Praxitel. Encara avui, com en els temps de Roma, l'orga-

nització del treball agrícola fa persistir les *Viles patrimonials* tot a l'entorn de la *Ciutat*, amb la qual constitueixen una sola economia rural, i de segur que són les mateixes agrupacions romanes les que al cap de dos mil anys segueixen menant els camps a Vilasacra, Vilafant i Vilatenim, a Vilabertran, Vilariig i Vilacolum, a Vilademat, Vilamalla i Vilamaniscle, a Vilanant, Vilamacolum i Vilajuiga. La tradició clàssica és tant persistent aquí, que regirant la terra s'han trobat les muralles gregues d'Empuries i han pogut redreçar-se les columnes dels porxos, les ares dels temples i les estàtues dels déus, entremig de l'esplendidesa dels mosaics, de les màquines de guerra i de les joies d'or.

LA TRAMUNTANA

La quarta gràcia de l'Empordà és la tramuntana, parlant amb perdó. Tant si ve de Canigó com si baixa de Recasens, o bé dels colls de Panissars o de Banyuls, la tramuntana esbandeix el cel, purifica l'atmosfera i presenta a les arestes de les coses a la més clara percepció dels nostres sentits. L'empordanès la tem, perquè encara és més franca i més valenta que ell; mes al cap de temps de no sentir-la cantar alegre i esbojarrada, oprimint per la boira i la congoixa, la desitja i l'enyora. Runes d'Empuries la grega, no fou la tramuntana la que us va colgar? Contra ella enristra el pagès els ceps de la vinya i el vell cerca el recés solei per resguardar-se'n. Quantes vegades he sentit els seus bruels de dalt estant del serrat de la creu en el camí de Terrades, mentre al coll del Portús es llevava la polsaguera del seu galop. El cor s'oprimeix pensant en les esperances perdudes pel flagell d'aquella fúria escabellada que picola les gèmoles tendres de les tòries, i espolsa el garró de les oliveres, i ajeu els blats i les altes userdes, i aixeca núvols d'arena en les platges del golf. Mes tant se val: serà una gràcia temible, si voleu, però si no fos la tramuntana ni vosaltres els empordanesos seríeu tal com sou, ni aquesta plana fóra l'Empordà.

EL CAMPANAR DE SANT MIQUEL

La novena gràcia empordanesa és el campanar romànic de Sant Miquel de Fluvià. Les belles proporcions de l'antic cloquer, l'humil harmonia del seu conjunt, l'aparell més perfecte de la seva construcció, aixís com l'elegància de les arcuacions lombardes, l'han fet senyalar com una de les obres arquitectòniques més gentils de Catalunya la vella. Aixís que passes el Fluvià, ja et guaiten les finestres de la vella torre benedictina, enfonsades i fosques, com uns ulls cansats de plorar, i, quan t'entornes, el seu aspecte sentimental de soca morta, per on pugen les eures, escantonada pels impropis del temps i ablanida de molsa, t'oprimeix el cor amb malincònica recança.

PERE COROMINAS.

Operacions de la Caixa d'Estalvis Mes d'Abril

Nombre d'imposicions	Quantitats imposades	Reintegres	Quantitats pagades	Llibretes noves
50	3605	18	1372'80	6

Estació pluviomètrica

Aiga recollida durant el mes d'Abril : 103'8 mm.

Registre civil

Mes d'Abril

Naixements: 1. Santiago Oller i Crosa.—2. Lluïsa Flaqué i Oliu.—3. Joan Bautista Cabot i Prohías.—4. Carme Crosa i Subirà.—5. Alvar Roselló i Montaner.

Innomenats: 1. Surribas i Alemany.—2. Vidal i Oliver.—3. Casas i Rovira.—4. Hernández i Turró.

Defuncions: 1. Maria Prat i Cama, 69 anys.—2. Maria Gispert i Parera, 70.—3. Francisco Maspera i Prats, 51.—4. Antoni Sallés i Mayans, 2.—5. Carles Pí i Turró, 34.—6. Concepció Barnés i Martí, 48.—7. Dolors Deulofeu i Canadell, 14.—8. Joan Ferrer i Quintana, 68.—9. Francisco Palau i Alarcón, 13.—10. Emilia Illa i Giralt, 60.—11. Ramón Dalmau i Vidal, 71.

Matrimonis: 1. Just Pruneda i Casanovas amb Concepció Lamarge i Rivas.—2. Vifred Perpiñà i Rovira amb Angela Tauler i Gener.

CICLES SANROMÀ

ARTICLES PER A
SPORTS

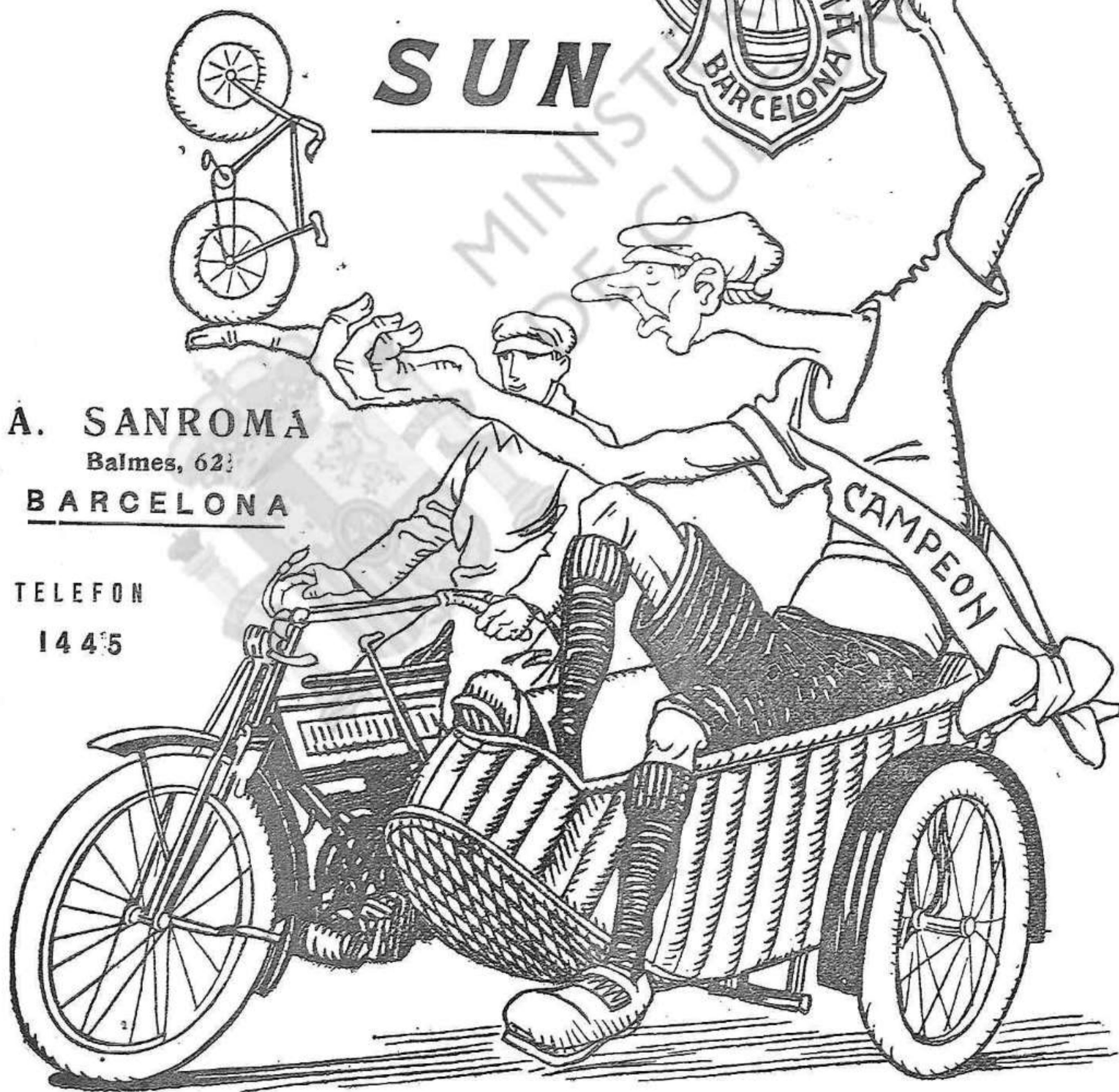
MOTOS I SIDE-CARS

SUN

A. SANROMÀ
Balmes, 62
BARCELONA

TELEFON
1445

ALFOMBRES - TAPICERIES

Tot quant se fabrica a Europa per a decorar, se troba en els
GRANS MAGATZEMS A L'ENGROS I AL DETALL

H. Blanco y Bañeres, Barcelona

Successor de BLANCO Y BOSCH

Plaça de St. Jaume, Call 21, S. Honorat, 1 i 3
i Fruita, 2. TELEFON 190 A

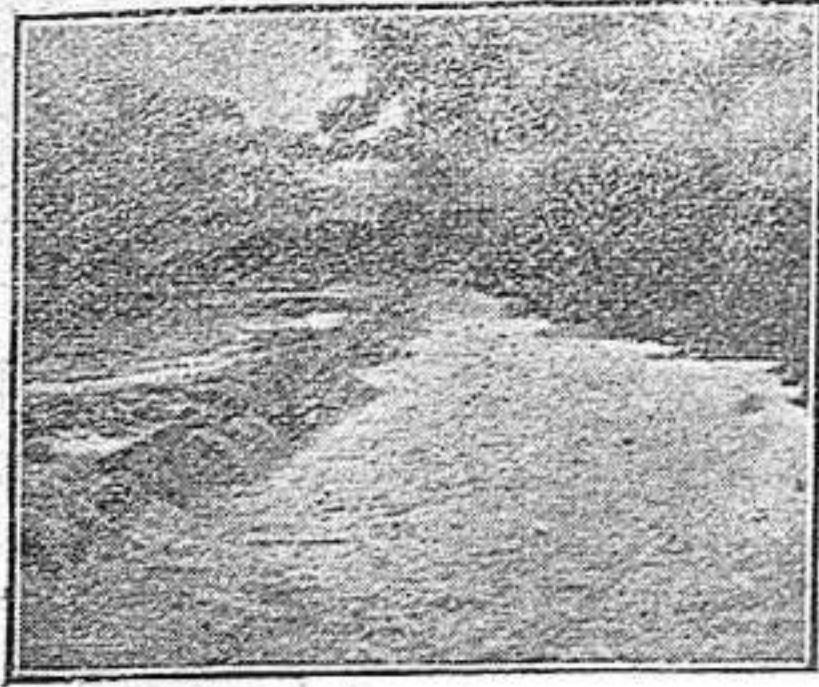
Grans existències.

Ultimes Novetats.

Preus sens competència.

Importació directa de Tapiços, Smirna i Perses (Orient). Ultimes creacions, estil antic, en Damasc, Velluts, etc. Jocs complets de Cortinatges, Stores, *Visillos* i Cobrellits de Tul i Puntetes per a Dormitori. **Tapets, Pells, Mantes, Edredons.** Tallers de Roba blanca per a taula i llit i demés articles de **Llenceria, Gèneros de punt, Camiseria i Equips** per a senyor i senyora.

NOTA. *Es convenient per a les carpetes saber les mides de l'habitació.*

Grans tallers de Fotogravat

REQUESENS,
OLIVER I HENRICH

Plaça de Letamendi, 27 = Telefon, G. 1104

BARCELONA

Majó i Planas. - Barcelona

Importadors directes d'Olis minerals.
Fàbrica de grasses per a la indústria
- - - a Hospitalet del Llobregat.
Corretges, Gomes, Amiants, - - -
- - - Estopades i Caps de Cotó.

CORRESPONDENCIA: Fernando, 12, entl.º (Entrada Vidre, 2)

Hotel i cafè TRIAS

Situació immi-
llorable, davant
de la mar, de la

estació, del passeig i al costat de l'administració d'automòbils.

▣ Habitacions confortables   ▣ Esplèndit saló menjador   ▣

MAGNIFICA SALA DE BANYS D'AIGA DE MAR I DE DOLÇA

GARAGE

TELEFON, 35

MAGÍ VIÑALS

TRANSPORTS I ADUANES

Carrer Cristina, 2

- Barcelona -

TELEFON; 1692

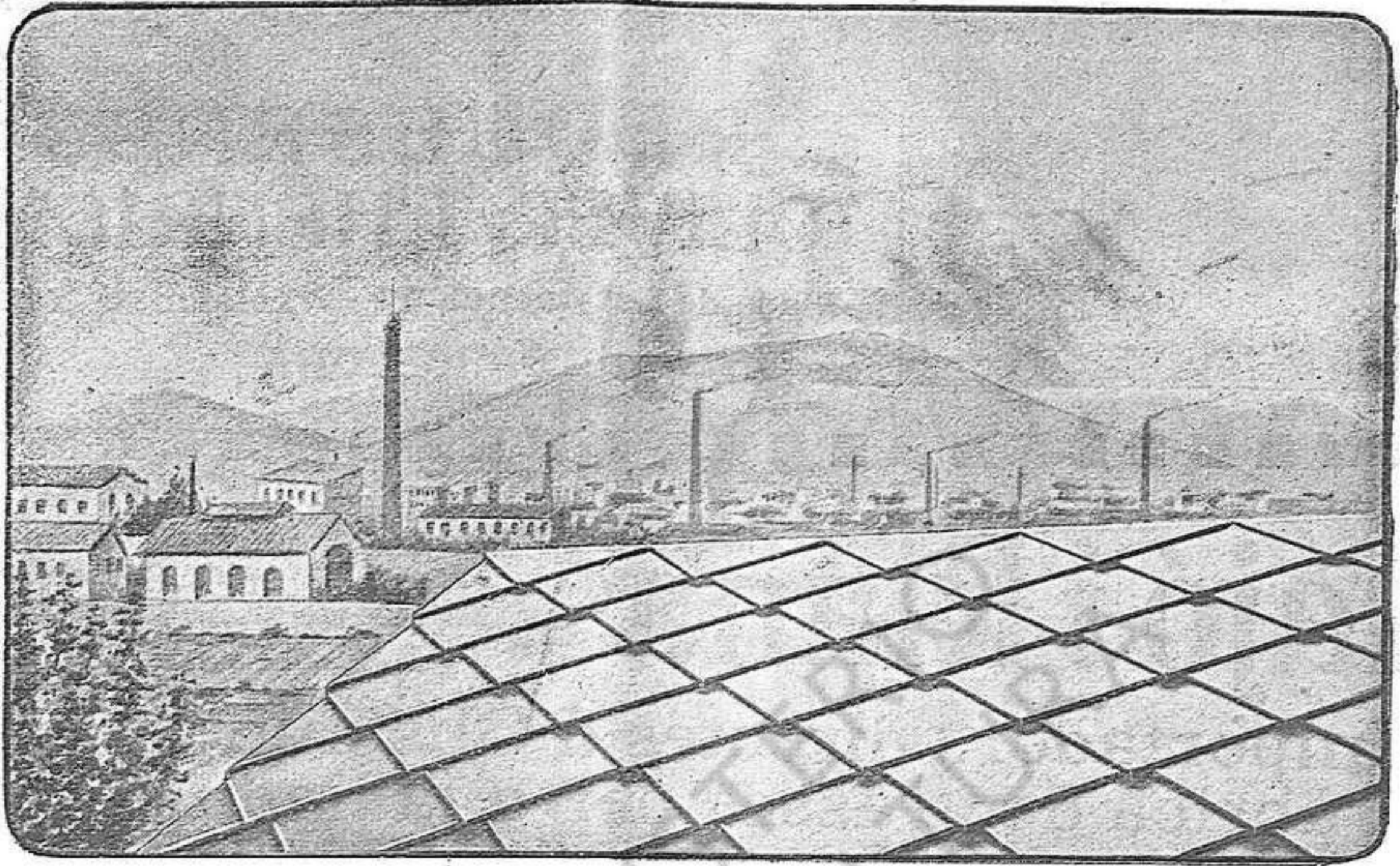
Cases a Port-Bou, Cer-

: bere, Irún i Hendaya :

“ **ROCALLA** ”

Plaques de Ciment i Amiant comprimit
per a tota classe de TEULATS

La coverta més econòmica

La coverta més sòlida i duradera

Model de coverta

DEMANAR PREUS
DETALLS, a **JOSEP ESTEVA**, PORTA DEL ANGEL, 1 i 3, PRAL. - **BARCELONA**

BONNET

SANT FELIU DE GUIXOLS

Fabricant de les **EXQUISIDES ESPECIALITATS MUNDIALS**

Gran licor **ESTOMACAL BONET**

Anís refinat **EL TROMPO**

IMPORTACIÓ I EXPORTACIÓ

Primera casa a Espanya d'articles per a l'industria suro-tapera.

Colonials, Drogues, Ferreteria, Papers pintats, Productes químics, Ultramarins, Vins i Licors, etc. etc.

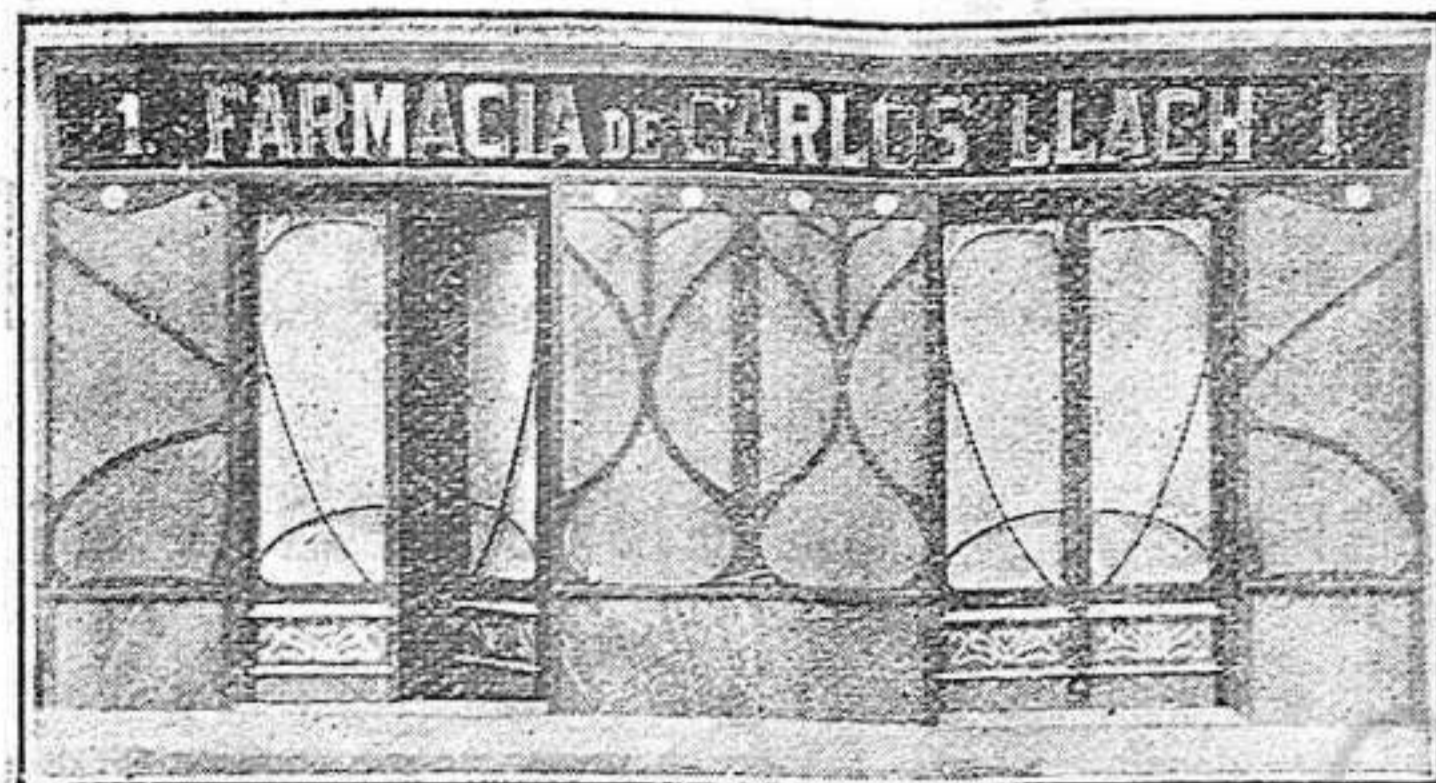
Representant de Caixes i Bascules :

BAUCHE, de Reims.

PIBERNAT, de Barcelona

EXPORTACIÓ A TOTS ELS PAISOS

FARMACIA I LABORATORI DE F. PRAT CUFI Successor de CARLES LLACH

Herboristeria — Dosimetria — Ortopedia — Higiene
Especialitats nacionals i estrangeres — Aigues minero-
medicinals — Braguers especials PRAT — Bàscula i
- - - pesa bebés a disposició dels clients - - -

Passeig Castelar, 2   **PALAMÓS**

Fàbrica a vapor d'Anissats i Licors

JAUME CATÀ

PONT MAJOR - GIRONA

— ANIS —

“Del Amor,,

D'exquisit aroma, agrada-
ble paladar, i molt digestiu.

ESTOMACAL

“Del Amor,,

Molt recomanat per varies emi-
nencies mèdiques. Priva totes
les malalties infeccioses i de
l'estómac.

∴ ROM ∴

«PEPITA»

∴ VERMUT ∴

«ESPAÑOL»

:: CONYAC ::

«PEPITA»

CASA FUNDADA EN 1852

Sastrería de Joà'n Prat

ESPECIALITAT EN UNIFORMES

Ronda de Sant Pere, 7, entre

:: BARCELONA ::

Un agua mineral para todos

tan bienhechora y tan eficaz como la mejor agua mineral, bebida en el manantial mismo, que debéis beber a toda edad, en todo momento del día, durante o después de las comidas, estéis o no enfermos. Eso es la que obtendréis vosotros mismos, haciendo disolver en un litro de agua ordinaria un paquete de

Lithinés del Dr Gustin

Esta agua de tal modo mineralizada es deliciosa para beber y aún pura. Ligeramente gaseosa y muy refrescante se mezcla a todas las bebidas y principalmente al vino, al cual da un sabor exquisito. Por sus propiedades radio-activas y curativas, esta agua mineralizada previene o cura en su misma casa a los que hacen de ella un continuado y regular uso, en las afecciones de

Riñones, Vejiga, Hígado, Articulaciones

Los Lithinés del Dr Gustin, se venden en latas metálicas en todas las farmacias del mundo.

12 PAQUETES hacen 12 LITROS de agua mineral, por 1'20 PTAS.

214 bis